

Úvod

Tyto Velikonoce jsou úplně jiné, než většina z nás kdy zažila. Pandemie koronaviru změnila v dnešních dnech vše od narození, život i odcházení nás i našich blízkých. Většinou z nás sebrala možnost fyzického přístupu ke svátostem. To, jsme považovali za žádoucí – setkávání s našimi blízkými – se nyní změnilo v jisté riziko. Je to doba plná obav a nejistoty, setkání s něčím neznámým. Mnoho z nás čekaly důležité věci, které se zrušily a nyní žijeme v nejistotě. Jak to bude se školou, maturitou, prací?

Možná že právě tato doba nás může dovést k osobnímu setkání s Ježíšem a jeho láskou. Možná právě v této době můžeme naši víru očistit od letitých nánosů a můžeme prožívat víru ryzí, která je individuální a vlastní pro každé jedno lidské srdce. Možná můžeme dnes právě osobně a plně oslavovat Ducha, a to v tom nejsvatějším ze všech chrámů – v našem těle. Jsme také zváni prožívat Velikonoce přesně tak, jak to každý z nás cítí. Ve starém zákoně se píše, že Bůh má moc proměnit nářek v tanec. Nechej Boha nářky dnešní těžké doby proměňovat v tanec modlitby. Kde je tanec, není strach.

„Neboj se“ se v Bibli opakuje přesně 365x. Bůh, který zná naše srdce lépe, než my, Bůh který se stal člověkem a poznal naše bolesti, nám každý den našeho života chce opakovat slova „Neboj se“. Možná, že se nejedná o odpověď na všechny naše otázky. Co si oblečeme? Co budeme jíst? Ježíš říká Nebojte se. Otec obléká lilie, copak neobleče Vás? Možná, že tyto otázky, které zdánlivě směřují k praktickým věcem, mají doopravdy jiný podklad. V srdci každého z nás je malé dítě, které nemůže plně rozumět světu. To, po čem touží nejvíc je rodič, který mu dává bezpečí a lásku. Možná, že tyto otázky doopravdy směřují k jedinému: „Miluješ mě otče? Jsem hodný lásky? Má moje existence smysl? Neopustíš mě? Budeš se mnou i když moje cesta na této zemi skončí?“. Je možné, že odpověď „Neboj se“ patří především těmto otázkám.

A stejně jako Boží „Já jsem“ bylo napsáno v jazyce, který pro tento nepoužívá časy a tudíž stejně tak platí „Já jsem byl“ a „Já budu“, možná i odpověď „Neboj se“ je směřována nejen k nám, teď a tady ale možná, že to byl a bude vzkaz pro každé teď a tady, které jsme kdy prožívali a budeme prožívat. „Neboj se, já jsem to“, „Neboj se, já jsem s tebou“, „Neboj se, nikdy na tebe nezapomenu“ je odpověď, která směřuje všemi směry a nezná hranice našeho omezeného lidského chápání. A tak stejně jako našim malým dětem v této době říkáme dnes „Neboj se“, říká Bůh „Neboj se“ dnes dítěti, které je ukryto v našich srdcích. Říká To právě a osobně Tobě. Teď a tady. Když Ti byly dva roky. Když jsi šel poprvé do školy. Když jsi prožíval dospívání. Říká Ti to teď a tady. A bude Ti to opakovat po všechny dny Tvého života.

Chceme Vás proto pozvat, ať tuto křížovou cestu zkusíte prožít nejen svými dospělými očima ale i očima dítěte, které se v průběhu cesty vrací ke svému otci. Karanténa je možná ta správná doba odhodit zábrany a nebát se projevit takoví, jací jsme. Nebojte se smát, nebojte se plakat, nebojte se hrát si a nebojte se skočit Nebeskému Otci do náruče tak, jako dítě skáče do náruče svého tatínka.

Pro tuto křížovou cestu jsme se inspirovali především Autobiografickými spisy Terezie s Lisieux (Nakladatelství Vimperk 1991) a zpracováním křížové cesty Tomislavem Ivančičem (Matice cyrilometodějská, 2002). Doporučujeme si ji vytisknout a prožít si ji na procházce v přírodě – pokud Vám to situace umožňuje. První zastavení ovšem prožijte ještě doma, postupně společně vyrazíme ven. Bude se Vám hodit přístup k vodě (klidně i lahev s vodou), papír A4, tužka (propiska), zapalovač si sirky (děti jen s dozorem dospělých!) a rouška (případně další ochranné pomůcky) na pobyt venku. Pro lepší prožití cesty si roušku nasadte i doma, bude souviset s jedním z kroků.

Úvodní modlitba

Ježíši, i kdybych svými díky popsal hromadu stránek, zjistil bych, že jsem ještě vlastně ani nezačal.

Nauč mě trpělivě kráčet životem tak jako jsi Ty sám kráčel pod tíhou kříže.

Duchu svatý, otevírám Ti dveře do mého srdce. Vezmi si tento čas modlitby ode mne jako dar z lásky.

Dej mi prosím nahlédnout nekonečných obzorů Tvé otcovské lásky.

Dej mi napít živé vody, ať se sám mohu podílet na závlaze suché země, kterou jsi mi svěřil.

Amen.

(inspirace deníky Terezie z Lisieux)

První zastavení

PILÁT SI MYJE RUCI

Pokud je to možné, zůstaňte pro tento krok doma nebo si s sebou ven vezměte lahev s vodou..nezapomeň na ostatní pomůcky (papír, tužka, zapalovač) a na roušku.

Doporučené čtení:

Pilát jim řekl: „ Co tedy mám učinit s Ježíšem zvaným Krisus?“ Všichni mu řekli: „, Ať je ukřižován!“ A vládce řekl: „,Co tedy udělal zlého?“ Oni však křičeli: „,Ať je ukřižován!“ Když Pilát viděl, že to k ničemu neprospívá, ale že pozdvižení je čím dál větší, vzal vodu a umyl si před zástupem ruce a řekl: „ Jsem neviven touto krví. Je to vaše věc.“ Matouš 27, 22-24

Modlitba:

*Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že jsi svým svatým křížem vykoupil celý tento svět.
Dej ať Tě dokážeme následovat a ať dokážeme důvěřovat Tvému odpuštění.
Amen*

Obraz Piláta, který svým mytím rukou posílá Ježíše na smrt, dostává dnes nový význam. Možná kromě dobré práce lidí sledujeme naopak některé, jak si „myjí ruce“ nad svými činy či odpovědností. Vidíme také zástupy, které rozčileně volají to či ono.

V našem příběhu vidíme milovaného Ježíše, který obviněním s velkou odvahou čelí a nenechá se ani v této chvíli vyprovokovat. I přes to, jak velkou zradu v tuto chvíli zažívá... Ještě nedávno ho zástupy, kde jsou i jeho přátelé, obdivovaly, toužili se ho dotknout a nyní ho odsuzují na smrt i přes to, že neudělal nic zlého. Možná cítíme – a právem – hněv (nebo lítost?) vůči Pilátovi, velekněžímu a slepému davu.

Je až lidskými silami nemožné si představit, to co v evangeliích čteme dále. Boží nekonečné milosrdenství. „Otče, odpusť jim, nevědí, co činí.“ (Lk 23, 34). Ježíš odpouští těm, kteří mu ublížili. Ježíš odpouští i Pilátovi. Odpouští zástupům. Ježíš odpouští Tobě a i Ty jsi pozvaný k tajemství odpuštění. A zrovna tato doba si jich žádá mnoho, můžeš odpouštět dnešním zástupům a Pilátům? Je něco, kde ty sám potřebuješ odpuštění?

Můžeš s textem evangelia zůstat chvíli v tichu. Zkus si situaci prožít nejen z pohledu Ježíše ale i Piláta. Podívej se Pilátovými očima Ježíši do obličeje, zahleď se mu do očí. Co v nich vidíš?

Prvním metaforickým krokem této křížové cesty je symbol dnešní doby, který nám možná zůstane na věky v paměti: mytí rukou. Je zajímavé, že právě tímto krokem také začíná příběh Ježíšovy cesty na smrt ale i ke vzkříšení. Každé naše dnešní mytí rukou nám připomíná křehkost daru života a odpovědnost, kterou máme za druhé, zvláště za ty křehké kolem nás. Vidíme, jak velkou odpovědnost nám Bůh vložil do rukou, když nám světil do správcovství všeho, co stvořil, včetně úžasného chrámu našeho těla.

Pokud máš právě tu možnost, učiň tento krok nyní doopravdy a v tichu ho prožij. I když Pilátovo mytí rukou doopravdy jeho vinu nesmazalo, Bůh mu stejně následně odpouští. Možná i pro nás může mít voda očistný charakter. Vzpomeň si na všechny, kvůli kterým si dnes ruce poctivě myješ a popros zvlášť za všechny křehké, kteří Ti leží na srdci.

Druhé zastavení

JEŽÍŠŮV KŘÍŽ

Při tomto kroku se připravíte na odchod ven na procházku (pokud je to možné, není nutné).

Doporučené čtení:

Vojáci ho odvedli do dvora, to jest do pretoria, a svolali celý oddíl. Oblékli mu purpur, upletli trnový věnec a nasadili mu jej a začali ho zdravit: „Bud' zdráv, králi Židů!“ Bili ho po hlavě rákosovou holí, plivali na něj, poklekali a klaněli se mu. Když se mu neposmívali, svlékli ho z purpuru, oblékli mu jeho šaty. Vyvedli ho aby ho ukřižovali (Marek 15, 16-20).

Modlitba:

*Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že jsi svým svatým křížem vykoupil celý tento svět.
Dej ať Tě dokážeme následovat a brát s odvahou, podobnou té Tvé, i naše kříže.
Amen.*

Zavřete si oči a představte si Ježíše. Zbitého, zostuzeného, před davem lidí. Mohl se bránit, mohl křičet, mohl je proklínat. Ježíš však přijal trnovou korunu a následně kříž bez výmluv.

I Ty jsi zván k tomu přijmout korunu a kříž. Někdy nám může připadat, že síla je v tom od kříže utíkat. Cesta ke vzkříšení však vede jedinež skrze přijetí kříže. Ježíš říká: Vezmi svůj kříž a následuj mne! (Inspirace Ivančič, str. 5). Toto je krok křížové cesty, ve kterém bereš na záda svůj kříž.

Na papír A4 nakresli velký kříž, do kříže budeš později psát, tak si v něm udělej dostatek prostoru.

Pokud můžeš, vydej se nyní na cestu do přírody (dodržuj bezpečnostní opatření v boji proti koronaviru, nezapomeň na povinnou roušku). Pokud popojedeš autem, dbej na to, abys po cestě uchoval ticho a s nikým nemluvil. Každé další zastavení dělej po chvíli procházky, pokud není řečeno jinak. Sám si vyběř místa, která se Ti k zastavením budou líbit.

Třetí zastavení.

JEŽÍŠ POTKÁVÁ PANNU MARIÍ

Další zastavení si udělej na nějakém hezkém místě. Může to být nějaké krásné místo v přírodě a pokud nechodíš ven, nějaké místo u Tebe doma, kde Ti je dobře. Pokud bude v následujícím textu řeč o přírodě, kterou teď nemáš v dosahu, můžeš zavřít oči a představovat si ji. Můžeš využít i otevřeného okna.

Takové je totiž setkání s matkou. Uprostřed všeho utrpení můžeme nalézt útěchu a odpočínutí. Tato chvíle je drobným odpočínutím na cestě k ukřižování. Je příležitostí ke krátkému nadechnutí.

Modlitba:

Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že jsi svým svatým křížem vykoupil celý tento svět.

Dej ať Tě dokážeme následovat. Prosíme Tě, dej nám poznat lásku, která Ti dala sílu vstát a pokračovat pod tíhou kříže. Dej nám sílu, ať i my vstaneme a neseme naše kříže dál.

Amen

Možná že právě teď je čas využít karanténu k něčemu dobrému. Tentokrát neprožíváš křížovou cestu s davem lidí. Tentokrát jsi sám za sebe, stejně tak, jako jsi sám za sebe před Bohem. Před Bohem se nemusíš skrývat, Bůh Tě zná a miluje takového jaký jsi. Dítě matce svěřuje všechny své strachy. I ty se můžeš sklonit k matce a svěřit ji, co Tě trápí.

Představ si Marii, jak přibíhá k Ježíši, který padá pod tíhou kříže. Kropí ho svými slzami a utěšuje ho svým dotykem. Jen díky ní má sílu jít dál. Bůh nás nestvořil jako osamocené bytosti, ale stvořil nás, abychom žili ve společenství, v rodinách, ve vztazích. Je pravděpodobné, že v dnešní době zažíváš osamělost či stesk po někom blízkém. Možná máš v srdci prázdnotu po někom, kdo Ti chybí.

Možná v sobě neseš také nějaký strach. Možná je spojený s problémy dnešní doby, možná se jedná o něco jiného. Mariina mateřská láska je nekonečná, takže matce můžeš svěřit, cokoliv potřebuješ. Svěř se ve své představě do láskyplného náručí Pany Marie, stejně jako se jí svěřil Pán Ježíš.

Jakou těžkost přibiješ na kříž jako první? Až budeš vědět, napiš si ji na Tvůj kříž.

Setkání s matkou je odpočínutí, nadechnutí se čerstvého vzduchu při křížové cestě. Rozhlédni se kolem sebe a uvědom si, co je kolem Tebe krásné. Úlevou v těžkostech bývá uvědomění, co nám ještě zbývá a za co jsme vděční. Co pořád ještě smíme. Pokud jsi na procházce, tak s každým krokem, pokud jsi doma, tak s každým příjemným nádechem, zkus říct Pánu za co ho chválíš, za co mu děkuješ. Pokračuj tak až k dalšímu zastavení.

Čtvrté zastavení JEŽÍŠ PADÁ POD KŘÍŽEM

Modlitba:

Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že jsi svým svatým křížem vykoupil celý tento svět.

Uzdrav moje oči, aby viděly, s jakou láskou se na mě díváš. Dej, ať se naučím i já sám na sebe hledět s láskou, i přes to, že jsem tak slabý a padám.

Amen

Pán Ježíš je Bůh a přesto padá pod křížem. Ne jednou. Poprvé. Podruhé. I potřetí.

I ty padáš. Poprvé. Podruhé. Potřetí. Možná posté...

Jsou lidé, kterým se nelíbí, co děláš.

Jsou lidé, kteří si o tobě myslí něco špatného.

Jsou věci ve kterých selháváš.

Jsou věci, které neumíš.

(insp. Elias Vella, Ježíš lékař i duše)

Čtení (Deníky Terezie z Lisieux)

Jak se může duše tak nedokonalá, jako je moje, ucházet o to, aby měla plnost lásky? Ježíši, můj první, můj jediný Příteli, kterého miluji, řekni mi jaké je to tajemství? Proč nevyhradíš tyto nesmírné tužby velkým duším, orlům, kteří se snášejí ve výšinách? Já se pokládám za slabé ptáče, jen lehce opeřené. Nejsem orel, pouze mám jeho oči a srdce, neboť přes svou svrchovanou maličkost se odvažuji upínat je na Božské slunce lásky a mé srdce cítí všechny tužby orla. Ptáče by chtělo letět k tomuto zářícímu Slunci, které okouzluje jeho oči, chtělo by napodobit své bratry orly, kteří vzletají až k ohnisku Nejsvětější Trojice. Běda! Vše, co může udělat je nadzvednout křídélka, ale vzletnout není v jeho malé moci. Co se s ním stane? Zemře žalem, když vidí takovou nemohoucnost? Ach ne! Ani trápit se ptáček nebude. S odvážnou odevzdaností chce nadále upínat zrak na božské Slunce. Nic ho nemůže děsit, ani vítr, ani déšť, a jestli temné mraky zakryjí Hvězdu Lásky, ptáček nezmění své místo, ví, že za mračny jeho Slunce stále svítí, že jeho zář nemůže ani na okamžik zastřít.

(strana 191)

Podívej se na mou milovanou dceru Terezku. Je svatá. V tvých očích je orlem. Ale sama sebe považovala za malého bezmocného ptáčka. Ale já svá tajemství přece zjevují právě maličkým (insp. Matouš 11,25). Nechci po tobě, abys byl dokonalý a nezažíval žádné pády. Jen potřebuji, abys vždy, když spadneš, obrátil svůj zrak ke mne. Já tě zvednu a spolu budeme pokračovat dál.

Neboj se.

Je něco, v čem selháváš? Je nějaké místo, kde si nevíš rady? Nějaký hřích, ze kterého se pravidelně zpovídáš, a nedaří se ti s ním bojovat? Napiš si ho na svůj kříž. Nevadí, že pod tímto křížem padáš tíhou, Bůh Ti bude pomáhat kráčet dál.

Páté zastavení

JEŽÍŠ POTKÁVÁ ŠIMONA

Modlitba:

Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že jsi svým svatým křížem vykoupil celý tento svět.

Dej mi sílu přijmout moje omezení a důvěru v Tvou ničím nepodmíněnou lásku.

Amen

Čtení:

A když ho odváděli, chytili nějakého Šimona z Kyrény, jdoucího z pole, a vložili na něho kříž, aby ho nesl za Ježíšem. (Lukáš 23,26)

Člověk odsoudil Pána Ježíše ke smrti. Šimon ne ze své vlastní vůle ale chycen na poli a přinucen, aby nesl kříž. Nebyla to pomoc, byla to služba z donucení.

Chtěl bys být dobrým člověkem, který kráčí po Božích stezkách. Chtěl bys směřovat ke svatosti. Chtěl bys být prodlouženou rukou Kristovou a konat dobré bez zisťnosti. A nakonec často dopadáš podobně jako Šimon z Kyrény. Možná také někdy nevědomky někomu ublížíš. Chceš udělat něco dobrého a ono se to nějak pokazí.

Necítíš se v tu chvíli orlem a možná ani malým ptáčkem, o kterém píše Tereška. Možná jsi dospívající či dospělý a přes to se někdy cítíš ve svých schopnostech omezen jako malé dítě.

Je nějaká oblast, ve které máš strach, že jsi Boha zklamal? Je něco, v čem bys potřeboval pomoc a bojíš se o ni říct? Napiš si to na kříž.

I přes to, že Šimon Ježíši nepomáhal ze své vlastní vůle, Ježíš jeho pomoc přijal. Vidíš, i sám stvořitel potřeboval ve svém lidství někdy pomoc. I jeho síly byly omezené.

Neboj se, že Boha můžeš zklamat. Zklamání může přeci přijít jen tehdy, máme-li vůči někomu očekávání. Bůh se v nás přeci nemůže nikdy zklamat, protože žádná očekávání ani iluze nemá.

Bůh se z Tebe raduje, vždyť jsi jeho dítě! Bůh Tě zná a bez ustání miluje. Boha nepřekvapíš.

Možná, že je čas přijmout, že máš svá omezení a někdy potřebuješ přijmout pomoc. Přijmout pomoc je hrdinství. Možná právě v době pandemie, kdy sice každý pomáhá, jak může, ale zároveň všichni vidíme, jak toho jeden zmůže v boji proti koronaviru velmi málo. Vždyť Ježíš nám dokonce i na kříži ukazuje, že je v jeho plánu, abychom uměli přijímat vzájemně pomoc. Bůh nechce, abychom vše dokázali zpravit sami!

Bojíš se přijmout pomoc od druhých? Ježíš na to odpovídá svým Neboj se. Vždyť čteme *Neboj jsem, nebud' jsem Tě vykoupil, povolal jsem Tě jménem, jsi můj. (Iz 43, 1).*

Do následujícího kroku dodržuj ticho a zkus si představit, že kráčíš bok po boku s Ježíšem. Co Ti říká?

Šesté zastavení

JEŽÍŠ POTKÁVÁ VERONIKU

Modlitba:

Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že jsi svým svatým křížem vykoupil celý tento svět.

Prosím Tě za současnou situaci.

Amen

Veronika podává Ježíši roušku, do které si Pán otírá zkrvavený a potem zbrocený obličej. Je to jedno z nadechnutích na cestě.

Pro nás ale v současné době rouška symbolem odpočinutí a nadechnutí není. Dusí nás kdykoliv, když opouštíme svůj pobyt v karanténě. Sice nám poskytuje ochranu (a chrání především druhé), ale nedá se v ní dýchat. V médiích vidíme fotky zdravotníků, kteří nasazují denně své životy. Mají od ochranných pomůcek zraněné obličej. Celé Česko šije roušky...

Veronika neměla velkou moc, neměla co jiného Pánovi dát. A přes to zůstala navěky v naší paměti pro to, co udělala. Pouhé otření obličej se stalo symbolem pomoci pro celý svět. Taková Veronika žije v srdci každého z nás.

I ty na sobě po dobu této křížové cesty nosíš roušku. Pravděpodobně Ti celou cestu trochu zabraňuje v dýchání. Pokud jdeš přírodou, možná se musíš zastavovat, aby ses nadechl. Tentokrát nepotřebuješ papír a tužku. Rouška je součástí nyní i Tvého kříže. Jejím nošením chráníš druhé. Možná je to v něčem podobné skutku, pro který si dnes připomínáme Veroniku. Možná to ještě nevíš ale Bůh Ti dal do ruky velkou moc: modlitbu.

Zastav se a pomodli se za svět, který je zaplaven bojem proti pandemii, zvláště za naši zemi a za země, které to teď nejvíce potřebují. Popros za všechny křehké, za všechny v prvních liniích, za všechny, kteří se nyní cítí sami nebo mají strach. Popros za všechny své blízké a za Tvou rodinu. Popros i sám za sebe, ať Ti Pán dá důvěru v jeho „Neboj se“. Nakonec popros za všechny, kteří se s Tebou nyní modlí tuto křížovou cestu. I když jsme fyzicky odděleni, nyní se modlíme jeden za druhého a to i když se možná neznáme.

Sedmé zastavení

PŘÍPRAVA NA JEŽÍŠOVO UKŘIŽOVÁNÍ

Modlitba:

Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že jsi svým svatým křížem vykoupil celý tento svět.

Duchu svatý prosím veď mé nohy, ať kráčím po Tvých cestách.

Oblékni mě do soucitu, pokory, dobroty, vlídnosti a trpělivosti.

Amen

V evangeliích čteme, jak Ježíše před ukřižováním zneuctili. Svlékli mu šaty. Nezbylo mu opravdu nic jiného než láska v Boha Otce. Než láska v jeho tatku v nebesích. Byl před svými mučiteli nahý.

Možná i Terezička zakoušela něco podobného, když psala:

Navečer tohoto života se objevím před tebou s prázdnýma rukama neboť nežádám, Pane, abys počítal mé skutky.. Chci se tedy přiodít tvou vlastní spravedlností a přijmout od tvé lásky navěky tebe samotného. Nechci jinou korunu, než tebe, můj Milovaný! V tvých očích není čas ničím, jediný den je jako tisíc let. Můžeš mne v jediném okamžiku připravit abych mohla předstoupit před Tebe.

(Terezie z Lisieux, obětování milosrdné lásce)

Před Pánem Bohem můžeš být nahý. Můžeš konečně odhodit masky, které Tě chrání před ostatními. Před Bohem se chránit nemusíš. Jak píše Terezka, na večer tohoto života budeme před Bohem stát s prázdnýma rukama. Ty jsi ten, který obléká tělo, Pán však obléká Tvou duši.

V modlitbě můžeš teď Pána pozvat, aby Tě navštívil i v nahotě celé Tvé duše. Můžeš mu světit cokoli, co Ti leží na srdci. Možná, že je nějaká starost, nějaký kříž, který jsi Pánu ještě nesvětil. Můžeš to udělat teď a napsat si ho na kříž.

Nech Pána, aby Tvou krásnou duši, ve které je obtisknuta jeho tvář, oblékl do krásných šatů, které si zaslouží. Vždyť jsi jeho vrcholné dílo!

Osmé zastavení JEŽÍŠOVA SMRT

Modlitba:

Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že jsi svým svatým křížem vykoupil celý tento svět.

Ty jsi vzkříšení a život. Uzdrav naše uši, aby slyšely Tvůj hlas, který říká, že se nemusíme bát.

Amen

V Markovi 15, Lukášovi 23 a Janovi 19 čteme o tom, jak Ježíš umírá na kříži. Ježíše přibíjí na kříž a na kříži umírá. Když kříž neseš, můžeš ho odhodit. Když už tě na něj přibíjí, zbavit se ho nemůžeš. Teď už to víš. Jsou kříže, co se nosí až do konce. Marně se jich snažíš zbavit. Co kdybys vzdal tento zbytečný boj a místo toho přišel ke mně? Neboj se! (Tomislav Ivančič, křížová cesta).

Strach ze smrti se nyní line celou společností. Dennodenně nám jej připomínají omezení, která zažíváme, i roušky, které nosíme. Možná v sobě nosíme strach ze smrti nás nebo našich blízkých. I tady nám opět Bůh říká „*Neboj se. I kdybys šel údolím nejhlubší smrti, nebudu se bát zlého. (insp Žalm 23)*“. Myslíš si, že smrt je konec?

V knize od Paula Younga Křížovatky, si hlavní hrdina o smrti povídá s Ježíšem :

„ Takže já umírám?“ zeptal vystrašeně se Tony.

„Synu, umíráš ode dne, kdy jsi byl počat. Tony, tys nebyl určen pro smrt, stejně jako smrt nebyla určena pro tento vesmír. A ačkoliv smrt je smrt strašlivé zlo, lidé ji přirklí daleko větší moc, než jakou si zasluhuje, než jakou má ve skutečnosti. Tys soustředil svou existenci vůči strachu z jediného okamžiku posledního dechu, místo toho, aby sis uvědomil všudypřítomnost smrti ve svých slovech, svých volbách, své lítosti, nevíře, v lžích, soudech, ve své nesmiřitelnosti, v předsudcích, touze po moci... “

„Tomu nerozumím. Takže smrt vítězí?“

„Někdy to tak vypadá vid’? Ale kdepak. Vítězí život! Vždycky nakonec zvítězí život. Já jsem toho živoucím důkazem. Tony, já jsem vstal z mrtvých. Prolomil jsem iluzi o moci a převaze smrti. Tatka Bůh mě miloval pro život z moci Ducha Svatého a předvedl, že žádná ideologie odloučení, jako je třeba tvůj strach ze smrti, nikdy nemůže stačit. „

(Paul Young, Křížovatky, 2012).

Nyní si přečti následující text z Písma a představ si ho, že Ti ho říká do očí přímo sám Pán Ježíš.

„ Ani smrt, ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani moci, ani výšina ani hlubina ani žádné jiné stvoření nás nebude moci odloučit od mojí lásky. (parafráze Římanům 8, 38-39).

Na kříž můžeš nyní přibít „smrt“.

Deváté zastavení

JEŽÍŠŮV POHŘEB

Modlitba

Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že jsi svým svatým křížem vykoupil celý tento svět.

Duchu svatý dej nám odvahu prožít ticho.

Amen

A hle, muž jménem Josef, člen rady a muž dobrý a spravedlivý – ten nesouhlasil s jejich rozhodnutím a činem, který také očekával Boží Království. Ten přišel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Šňal je, zavinul do plátna a položil ho do hrobky vytesané ve skále, kde ještě nikdo nebyl pochován. Byl den přípravy a nastávala sobota. Ženy, které s ním přišly do Galileje ho doprovodily. Viděly hrob i to, jak bylo jeho tělo uloženo. Pak se vrátily a připravovaly vonné látky a oleje. V sobotu podle přikázání zachovali klid. (Lukáš 24, 50-56)

Můžeš si zavřít oči a představit si popsanou scénu. Zůstaň s ní chvíli v tichu stejně jako na bílou sobotu. Ticho je velmi důležité. Bez ticha by nikdy nebylo hudby. Možná máš pocit, že Bůh také někdy mlčí. Bůh je však jako obloha, nikdy nezmizí, pořád je nad námi – jen ji nikdy nedokážeme či nechceme vidět. Bůh Tě nikdy neopustí. A pro chvíle, kdy budeš mít pocit, že ano, má pro Tebe svoje „Neboj se“.

- Ve chvíli ticha můžeš rozjímat i o tom, co vše, chceš Bohu v této křížové cestě svěřit. Napiš si na papír co ještě potřebuješ.
- Pak papír roztrhej na malé kousky, můžeš ho polít vodou, popř za dodržení všech bezpečnostních pravidel (nezletilí za dozoru dospělého, díky) zapálit.
- A můžeš ho pohřbít do země. Vyber si místo, kde je úrodná půda. Poznáš to tak, že kolem najdeš rostliny a v této době kvetoucí květiny.
- Na další zastavení zůstaň, kde jsi.

Desáté zastavení

JEŽÍŠ VSTAL Z MRTVÝCH

Modlitba

Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že jsi svým svatým křížem vykoupil celý tento svět.

Děkuji, že jsi zvítězil nad smrtí. Že jsi zvítězil nad hříchy. Že jsi všechnu tmou světa vzal na svá záda a vzkříšením ji proměnil ve světlo.

Amen

Čtení:

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odпустíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodпустíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud nevložit do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“ Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřící měli život v jeho jménu (Jan 20, 19-31).

Rozhlédni se kolem sebe. Pokud jsi v přírodě, můžeš vidět rozkvetlé květiny. Pořádně se nadechni, cítíš ten život? Rozhlédni se kolem sebe. Příroda, která byla před nedávnem mrtvá, spící, se nyní probouzí k životu. Slyšíš zpívat ptáky? Cítíš vůni čerstvé trávy? Podívej se kolem sebe, jak celé stvoření chválí našeho Pána. Celé stvoření bylo vzkříšeno spolu s ním.

Stejně tak chce Bůh vzkřísit Tebe a Tvoje srdce.

Na místě, kde jsi svůj kříž zakopal, budou v budoucnu možná růst květiny. Papír se rozloží a dodá živiny organismům kolem sebe. Celý svět oslavuje tuto velkolepou událost. My se k oslavám připojujeme zvláště Velikonoční Vigílií, při které slavíme vzkříšení Ježíše Krista. Ty však jeho vzkříšení ve Tvém srdci můžeš oslavovat každý den.

Během tohoto putování jsi Ježíši otevřel své srdce a svěřil jsi mu, co Tě tíží.

Zavři si nyní na pět minut oči (pokud Ti to není nepříjemné) a představ si, jak se k Tobě Ježíš sklání a objímá Tě. Můžeš se schoulit v jeho náručí na jak dlouho budeš potřebovat.

Pověz mu, vše, co jsi během cesty prožil. Svěř mu otázky, které zůstaly nezodpovězeny.

A až budeš připraven můžeš se pomodlit závěrečnou modlitbu.

Závěrečná modlitba

Budeme se modlit společně se svatým Pavlem text, který nacházíme v listu Efezkým 1. Jen si ho maličko přizpůsobíme... ☺

„Požehnaný Bůh a Otec mého Pána Ježíše Krista, který mi požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu. On si mě v něm vybral před založením světa. Abych byl svatý a bez poskvrny před jeho tváří v lásce, když mne podle zalíbení své vůle předurčil k synovství skrze Ježíše Krista ke chvále slávy jeho milosti, kterou mne obdařil ve svém milovaném Synu. V něm mám vykoupění skrze jeho krev – odpuštění mých provinění podle bohatství jeho milosti, kterou mne hojně zahrnul, když mi oznámil tajemství své vůle.“

Amen.

Na závěr se můžeme pomodlit otčenáš.